

I.N. Network spojuje partnery v rozvojových a rozvinutých zemích v nesení evangelia, učednictví a službě okolnímu světu.

Nadace Mezinárodní potřeby je součástí sítě mezinárodní společnosti I.N. Network, působící v 37 zemích světa.

Milí přátelé, partneři a dárci,

po dalším půl roce se s Vámi, příznivci, dárci a partnery nadace setkávám na stránkách Čerstvých zpráv. Musím Vám vyřídit vřelé díky, které jsem vyslechl od řady rodičů nepálských dětí při své návštěvě Nepálu v únoru t.r. Poděkování, která jsem si vyslechl, patří popravdě Vám! A jsou tu ještě stovky rodičů nejen v Nepálu, ale i v dalších třech zemích, kteří se modlí modlitby díky za své české dárci.

V letošním roce sice neplánujeme návštěvu dalších podporovaných zemí, v našem srdci ale dál žije sen, že navštívíme také děti na Srí Lance a Filipínách v jejich přirozeném prostředí. Cesta do Nepálu byla vůbec první naší návštěvou zacílenou pouze a právě jen na osobní poznání programů, které podporujeme. Vzhledem k nákladům jsme si dříve na něco podobného nemohli pomyslet, i když bychom chtěli.

Také do naší země přišla ekonomická krize a všichni si říkáme, co přinese. Asi není možné, aby se nějak nedotkla i nás. Přesto se od počátku roku připojilo k podpoře 20 nových dárců. Každého z nich vnímáme tak trochu jako hrdinu víry a podobně i Vás všechny, kdo s námi pokračujete dál. Pouze jedno dítě ztratilo kvůli krizi svého dárce (dárce psal, že nejprve zrušil všechny formy připojištění a další produkty a podporu svého dítěte až jako poslední v řadě) a my teď dítě podporujeme z rezervního fondu nadace. Rád bych Vám popřál, aby Váš život byl požehnaný navzdory všemu, co přichází či přijde, vždyť dáváte něco navíc ve prospěch těch, kdo mají velkou nouzi. Budeme se rádi u nás v nadaci cíleně modlit za každého z Vás, když nám dáte vědět o Vašich potřebách. Dovolte mi říci, že jako nadace prožíváme mimořádnou milost právě proto, že jsme spojeni se stovkami osobních dárců a nejsme přímo závislí na velkých firmách či korporacích. Některé z nich v době krize chtě nechtě omezují filantropické výdaje a vím o nadacích, které kvůli tomu mají velké potíže. Nás letos definitivně „zradil“ pouze jeden náš zdroj, a to výnosy nadačního jmění, které jsou v záporných číslech. Přestože nejde o malé prostředky, můžeme i tak pokračovat v práci právě díky Vám a díky věrnosti zahraničních partnerů.

Rád bych nyní obrátil pozornost ke svému novému příteli z Nepálu, Bipinu Shrestovi. V únoru jsem se s tímto mladým křesťanským pracovníkem, kterého z ČR podporujeme, mohl krátce setkat a bylo to velmi milé a vřelé (na snímku). Bipina a jeho příběhy si možná pamatujete z vydání Čerstvých zpráv z listopadu 2007 a 2008. Pokud třeba nemůžete najít starší Čerstvé zprávy, lze si je též vyhledat na našem webu www.incz.info v sekci „Náš

zpravodaj“.

V Bipinově poslední zprávě se mne hluboce dotkl jeden z příběhů, který začíná tam, kde končí lidské naděje. Mnoho takových příběhů jsem za svůj život slyšel a mnohé zažil. Moc vzkříšeného Ježíše se v nich projevila v životech lidí kolem nás. Vzpomínám na ženu, která byla hospitalizována v konečném stadiu rakoviny a vzkázala mi – tehdy vesnickému faráři, do jehož sboru několikrát zavítala – zda bych ji nenavštívil. Během návštěvy přijala Ježíše jako svého Spasitele. Po mém odchodu usnula a spala do druhého dne, ač podle svých slov kvůli bolesti v té době mohla už spát vždy jen krátce. Po týdnu opustila sanatorium, na nejbližší bohoslužbu k nám přišla pěšky ze 7 km vzdálené vesnice, žila ještě více než 10 let a účastnila se života sboru.

Podobně Bipin Shresta vypráví o muži jménem Pradeep. V onkologické nemocnici mu zjistili rakovinu hrdla v tak pokročilém stadiu, že již nebylo pomýšlení na žádný lékařský zásah. Starý muž ztratil naději a propadl zoufalství. Jedna prostá křesťanka s ním ale hovořila, že by pro něj mohla být naděje, a až uvěřil v Ježíše Krista. Muž se ptal, kolik věřit v Ježíše stojí, protože on už všechny své peníze utratil. Žena mu odpověděla, že to nic nestojí, jenom má dát svůj život Ježíši a On mu zase dá ten svůj. Později s ním Bipin několik hodin hovořil nad Bibli a starý muž dal svůj život Ježíši. I v jeho fyzickém utrpení se zdálo, že jeho tvář září paprsky naděje. Při každém dalším setkání bylo vidět, že se mu daří lépe. Nyní je úplně zdravý a s hrdoostí chodí po vesnici jako nový věřící v Krista.

Otázka nemocného muže, kolik stojí věřit v Ježíše, protože on už všechny své peníze utratil, mne dojala. Také jsem ji už v životě slyšel. Nepálci nám zde připomínají prostou pravdu, jak velká cena je za nás již zaplácena!

V tomto roce Vám přeji mnoho povzbuzení a zdaru. Přeji Vám užitek ze zpráv z podporovaných zemí a také z našeho programu v ČR, „Zdravá mládež“. Spolu s Vámi smíme vidět změny k dobrému tam, kde je nouze a nenaplněné potřeby.

Děkuji Vám,

Váš Mgr. Petr Horáček, výkonný ředitel nadace

VÁNOČNÍ SBÍRKA 2008

Vánoční sbírka 2008 nás mile překvapila - přijali jsme od Vás téměř o 60 000,- Kč více, než před rokem. Za všechny podpořené z celého srdce děkujeme Vám všem, kdo jste přispěli svými dary!

Výnosy sbírky byly následující:

Filipíny – lékařská péče s misíí	8 510 Kč
Nepál – střecha na kostely	43 880 Kč
Srí Lanka – dárkové balíčky	4 367 Kč
Uganda – domácí zvíře pro rodiny dětí	57 910 Kč
ČR – Zdravá mládež	61 132 Kč
Celkem	175 799 Kč

Ve zprávách z podporovaných zemí najdete konkrétní ohlasy z podpořených projektů a cílů sbírky, s výjimkou Nepálu, kde Vaše dary využijí teprve v průběhu tohoto roku. Podrobnosti

o ukončené Vánoční sbírce 2008 naleznete na www.incz.info/Vanoce08.htm.

Z NEPÁLU

Práci nepálských partnerů podporujeme již 12 let, a to je pěkná řádka let. Kolik jen věcí se za tu dobu změnilo! Vleklá občanská válka přivodila po 240 letech konec nepálské monarchie a vznikla parlamentní republika; křesťanská komunita vyrostla o statisíce lidí; podpora z České republiky zesílila natolik, že pro Nepál je nyní (v rámci sítě organizací propojených v I.N. Network) česká pobočka nejsilnějším partnerem.

Proto jsme bez váhání využili příležitosti a spojili mou cestu na mezinárodní setkání ředitelů I.N. Network v Indii s návštěvou Nepálu. Mnozí jste již patrně četli malou reportáž s fotografiemi z mé návštěvy v únoru 2009 – můžete si ji otevřít na www.incz.info/Nepal.pdf.

Navštívil jsem především více než desítku rodin dětí, které z ČR podporujeme ve studiu. Mohl jsem na místě vidět, jak Vaše podpora umožňuje vzdělání dětem z nejprostších podmínek. Setkal jsem se s křesťanskými spolupracovníky, kteří pro nás vytvářejí životně důležitou spojnici k těmto dětem a rodinám.

Dávám slovo mamince jedné z podporovaných dětí, dívky Jyoti Gurung (na snímku), která vyslovila poděkování pro mě, ale také všem dárcům: „**Jsmo velmi vděční za podporu, díky které může Jyoti chodit do školy. Nedovedli jsme si představit, jak by se**

něco takového mohlo stát a Vaše podpora je pro nás jako dar od Boha. Dala jsem své dceři život, ale nemohla jsem jí poskytnout peníze na studium. Děkuji Vám, protože Jyoti chodí do školy, moc si toho váží, otevírá se jí zcela nový svět.“

Nepál se mění politicky

V Nepálu se krok za krokem buduje demokratický systém. V loňském roce proběhly svobodné volby, vznikl parlament a vláda, byl zvolen prezident. V současnosti parlament připravuje ústavu – základní pilíř každého právního systému. Vzniklo 14 výborů, které ji připravují. Všechny občanské společnosti a zainteresované skupiny dostaly pozvání, aby návrh ústavy prodiskutovaly a poskytly své závěry. Do příprav jsou tedy zapojeni i zástupci křesťanské komunity.

Na druhé straně jsou tu některé plány komunistických stran (které ovládají parlament), které vyvolávají lehké mrazení. Ministr financí Baburam Bhattarai v listopadu 2008 vyhlásil plán na zestátnění veškerého školství kromě universit do roku 2010. Základní školství má tímto být zpřístupněné všem. Problém však je, že státní školy mají proti soukromým školám velmi chabou úroveň. Uvedený plán, pokud je vůbec realizovatelný, by byl proveditelný jen za cenu drastického snížení úrovně výuky. Otázka je, jaké nástroje by k tomu vláda chtěla využít? Populistické plány možná

jen odvádějí pozornost od palčivějších problémů. V průměru 16 hodin denně sužují Nepálce výpadky elektřiny. I to je paradoxně dobrým znamením, protože se tak prý děje kvůli továrnám, dříve zavřeným kvůli občanské válce. Nyní se v nové svobodě opět otevřely a zahájily provoz a problém byl na světě, chybí proud. Na některých místech dochází kvůli výpadkům elektřiny k protestům a nepokojům.

Křesťanská práce v Nepálu

Nicanor Tamang, bývalý ředitel nepálské pobočky, s úžasem vzpomíná na začátky své práce před 37 lety. Na staré fotografii (viz snímek) stojí s dvěma mladými křesťany, kteří několik dní pěšky cestovali do Indie na místo blízko hranice, aby se tu mohli účastnit vyučování biblickým pravdám. Vypráví: „V oněch dobách černobílých fotografií bylo nebezpečné vyučovat Bibli v Nepálu, proto jsme se scházeli tady. V místech, odkud tito mladíci přišli, se dnes scházejí tisíce křesťanů, uctívají Boha a vyprávějí evangelium. Jak jsem vděčný za podivuhodné Boží jednání mezi Nepálci. Nebyl bych překvapen, kdyby se počet křesťanů dnes blížil dvěma milionům, ač je to jen můj odhad a tušení. Není ale vůbec nereálné.“

Většina Nepálců je svým tradičním způsobem bohabojná, ale náboženská tradice je mnohdy spojena s zaostalostí a bídou jak tělesnou, tak duchovní. Mnozí proto s vděčností a zájmem vítají zprávu o jediném Bohu, který miluje člověka a zaplatil za náš hřích smrtí vlastního Syna. Spolu s křesťanstvím přichází také praktická pomoc, programy osvěty, rozvoje hygieny, vzdělání.

Od ledna tohoto roku se řízení nepálské pobočky I.N. Network ujal Bimal Sodemba. Jako příslušník proslulé bojovné menšiny Gurkú (z nichž dodnes britská armáda rekrutuje členy svých speciálních jednotek) pracoval 20 let v britské armádě. Vzniklo mu tak právo na britské občanství a na pobyt v Británii. Lákové možnosti však nevyužil, ale vrátil se s manželkou a devítiletými syny – dvojčaty – do své domoviny, aby sloužil svým lidem. Před příchodem do I.N. Network pracoval jako pastor. Bývalý ředitel Nicanor Tamang doposud řídil nepálskou práci z indického Dehradunu, kam byl kdysi vyhoštěn kvůli kázání evangelia. Jednou z jeho priorit proto bylo najít za sebe nástupce přímo v Nepálu. Radujeme se spolu s ním, že se našel nový ředitel, a modlíme se za Bimala a jeho rodinu, aby se jim dařilo dobře v době nových úkolů a výzev. Nepálci se rozhodli provést zásadní reorganizaci a zlepšení práce své pobočky. Jsou to důležité cíle; o některých jsme hovořili konkrétně také při mé návštěvě. Přejeme nepálským kolegům do jejich snažení praktickou moudrost.

ZE SRÍ LANKY

Konec tamilského snu

Snahy Tamilů o autonomii patrně brzy ukončí ofenziva vládních vojsk, která svírají zbytky vzbouřenců na území o rozloze 25 km² na severu ostrova. Zde se vzbouřenci snaží udržet a zadržují na 125 000 civilistů, které jako živé štíty brání armádě provést zničující zásah. Podle všeho se již asi polovině zadržovaných civilistů podařilo uprchnout. Tamilští tygři bojují s vládou o nezávislost severní části země od roku 1983 a v konfliktech zahynulo 70 000 lidí. V pátek 24. dubna se vzbouřenci pokusili zničit vládní letiště v Kolombu sebevražedným útokem dvou letadel české výroby Zlín 143. Letadla naložená 200 kg výbušnin armáda včas sestřelila. „Kdyby útoky skutečně vyšly, nebylo by už žádné letectvo,“ řekl reportérům mluvčí vlády.

Tamilové jsou hinduistického vyznání – na rozdíl od buddhistických Sinhálců. V severních oblastech ostrova tvoří většinu, ale celkově jich je v zemi jen 16 %. Málokdo ví, že Tamilové „vynalezli“ sebevražedné atentáty, které se později staly neblahou součástí taktiky islámských teroristů.

Země násilí chce zakázat „násilné obrácení“

S lítostí stále pozorujeme nebezpečné snahy militantních buddhistů prosadit zákon, který by až 7letým vězením trestal toho, komu se prokáže snaha „násilím“ obrátit člověka na jinou víru. Riziko představuje nejasné znění zákona, které umožňuje široké spektrum výkladu a zneužití zákona. Vedle násilí uvádí též jako trestné použití „lákadla či jakýchkoliv podvodných prostředků“ (by allurement or by any fraudulent means – viz. <http://www.persecution.net/download/lk-legislation.pdf>). Uvedené formulace lze použít i ke kriminalizaci jakékoliv formy milosrdenství a služby lásky, kterou poskytují křesťanské organizace.

Proti přijetí zákona (ač ústava zaručuje svobodu vyznání) se mobilizuje pestré společenství mezinárodních iniciativ a organizací, mnozí křesťané se spojují k modlitbám. Je vážná obava, že zákon bude schválen. V zemi ale doposud a právě

Foto: Ředitelce naší práce na Srí Lance už mnohokrát chtěli zakázat její službu lásky... ještě se to nikomu nepodařilo.

v nedávných dnech dochází k násilným útokům na křesťany, kteří jsou pro svou víru zastrašováni nejhruššími prostředky... A vedle toho jsou ulice plné zanedbaných a zneužitých dětí i žen, řada rodin je ohrožena alkoholem a drogami. Sotva kdo se zajímá o tyto chudáky, než právě křesťané. Dostane se i práce srílanské pobočky I.N. Network mimo zákon? Křesťané na Srí Lance jsou stateční (ti, kteří nebyli, už nejsou křesťany...), nezaleknou se jen tak něčeho a nedají se snadno odradit od své práce...!

Všestranná pomoc lidem v nouzi

Harrisonovo centrum péče o děti je úžasným nástrojem. Jako první věc se zde poskytuje dětem vzdělávání. Také zde ale probíhá mnoho dalších aktivit, z nichž se velmi těší i rodiče. Pro tyto účely se našim spolupracovníkům daří pronajímat zvláštní garážovou halu, která pojme až 500 lidí najednou. Srílanskí pracují na tom, aby byli schopni tyto úžasné prostory zakoupit. Co vše se zde za poslední dobu událo a co vše lze v hale pořádat? Vybíráme alespoň nejdůležitější akce:

Anglický den

Anglický den byl pro studenty Harrisonova centra péče o děti zcela novým dobrodružstvím. Žáci od 1. do 11. třídy celé měsíce připravovali krátké prezentace v angličtině. Neúnavně vypracovávali materiály, trénovali proslovy. Anglický den se blížil a napětí stoupalo. Hlediště se zaplnilo více než pětistovkou hrdých rodičů, kteří se těšili na vystoupení svých dětí. Tyto krásné chvíle si s nadšením i napětím užili učitelé, děti i rodiče. Studenti předvedli úplně celé představení od uvedení prezentací až po děkovné proslovy v angličtině. Představovalo to pro ně veliký výkon a učitelé byli na studenty opravdu hrdí.

Soutěž ve všeobecných znalostech

Tři týmy žáků 6. až 11. ročníku z Harrisonova centra se utkaly se třemi týmy Centra Canal Bank ve Wellawatte (Kolombo). Byl to tuhý boj. Všichni studenti vložili do přípravy opravdu mnoho a jejich jediným cílem bylo zvítězit. Soutěž organizoval a moderoval pracovník jménem Timothy. Když děti nastoupily na pódium, zmocňovala se jich nervozita, ale vše probíhalo dobře. Soutěž nakonec dopadla nerozhodně a studenti si uvědomili, že nejdůležitější nebylo vyhrát nebo prohrát, ale zúčastnit se.

Den rodičů

Přestože ten den bylo venku vlhko a horko, už dvě hodiny před začátkem nedočkavě postávala před branou skupina rodičů. Každého z rodičů laskavě přivítal učitel a připnul mu na oblečení květinu, kterou učitelé pro rodiče vyrobili (na snímku na následující straně). Rodiče pocítili, že jsou výjimeční a učitelé si jich vážili. 15 minut před začátkem byla hala docela plná a setkání mohlo začít – modlitbou. Následovalo loutkové představení – rozhovor dvou dětí, který znázorňoval problémy, kterým děti doma čelí. Rodiče to očividně zaujalo. Komické scénky, které si připravili učitelé, vyvolaly na tvářích rodičů úsměvy a pobavení, zároveň ale objasňovaly i mnoho pravdivých věcí. Rodiče se tak nejen bavili, ale zároveň se i o mnohém poučili.

Učitelé hovořili o práci v jednotlivých sekcích školy a připomněli rodičům, v čem mají na své děti dohlédnout. Při odchodu domů obdrželi rodiče balíčky se sušeným mlékem a dvěma kostkami

mýdla. Byli za ně velmi vděční a úsměvy na tvářích matek pro nás znamenaly velkou odměnu.

Vánoční slavnost

Srílanští kolegové Vám vzkazují: „Mockrát Vám děkujeme za vánoční dárky! I tyto Vánoce jsme měli dárky pro naše děti. Společnost Baťa nám za výhodné ceny poskytla boty pro všechny školní děti. Každý dostal pár nových školních bot. Celý náš personál je s radostí všem dětem zkušel. Děti byly naprosto nadšené i z dalších věcí: školní uniformy, pomůcek a hraček. Také každá rodina obdržela něco milého: balíček plný sladkostí a porci sušeného jídla. Děkujeme!“

Klub mladých

Přímo ze zprávy srílanských pracovníků: „Nově jsme pro dospívající otevřeli klub mladých. Protože na studenty vzniká při vyučování i mimoškolním studiu velký tlak, rádi bychom jim nabídli i oddychové aktivity, při kterých se něco naučí a zároveň si užijí zábavu. Klub je určen dětem v 8. až 11. třídě, pravidelně se jej účastní 78 dospívajících a líbí se jim. Naučí se tu dovednostem v oblastech tesařství, tiskařství, počítačových dovedností, šití, kurzech zručnosti.“

Ranní posezení u kávy

„V některých rodinách vydělávají peníze pouze ženy a právě pro ně je složité najít si čas na naše programy pro ženy,“ pokračuje zpráva ze Srí Lanky. „Přesto po tom touží a už mnohokrát nám říkaly, jak moc by si přály se také něco naučit, ale okolnosti jim nedovolí se účastnit. Proto jsme začali s ranními posezeními u kávy. Každý měsíc pořádáme ranní posezení u kávy, na které jsou zvány všechny ženy z oblasti Badowitta.“

Je zde prostor pro uctívání a krátké ztišení. Na každé ráno zveze nějakého řečníka. Měli jsme přednášky na téma dětská psychologie a péče o sebe. Potom je čas na hry a tvoření. Na konec pořádáme trh, na kterém se prodávají výrobky zhotovené v rámci našich programů pro ženy.“

Dvě svědectví z práce na Srí Lance

Thanurthika

„Thanurthika (na snímku) tento rok nastoupila do naší školky. Pochází ze silně hinduistického prostředí. Je jedináček. Když začala chodit do centra, byla hodně neklidná a nestabilní. Často se hádala s ostatními dětmi nebo byla hodně hlučná. Když se ostatní děti soustředily na svou práci, chodila k nim a brala jim věci. Pokud jí je nechtěly dát, začala křičet a vriskat. Chtěla mít všechno po svém.“

Učitel jí ukázal hru přelévání vody z jedné lahve do druhé, která jí nejdříve připadala těžká, ale zkusila ji, brzo se ji naučila a hra ji bavila. Zavírání a otvírání lahví ji zaujalo, zvyšovalo její soustředění a posílilo její sebedůvěru. Nyní už se dokáže lépe kontrolovat, neobtěžuje ostatní, ale snaží se dělat něco jiného. Když dokončí hru, baví ji chodit kolem a sledovat ostatní děti. Také miluje obrázkové knížky.

Když nastoupila do našeho centra, neuměla ani pořádně mluvit, ale teď dokáže pojmenovat věci, které vidí na obrázku, jako jablko, kočka, klobouk atd. Miluje mluvení a žvatlání, když se snaží vyjádřit své pocity. Má ráda společnost jiných dětí a hraje si s nimi beze sporů. Během zpívání s radostí tancuje a předvádí scénky. Když dělá nějakou práci, brouká si přitom písničky. Zlepšuje se a dokáže se lépe ovládat, má větší sebedůvěru a je samostatnější. Ví, že je součástí skupiny, začala více spolupracovat s druhými. Je velmi aktivní, chce si povídat s druhými a už se nechová nepříjemně. Je velmi šťastná a někdy se jakoby směje pro sebe, když ostatní pracují. Také se chce více zapojovat do aktivit, které zrovna dělají děti okolo ní.

Její matka jí přespříliš o c h r a ň o v a l a a Thanurthika byla trochu opožděná, když přišla do našeho centra. Prostor předškolní přípravy jí poskytlo smysluplné činnosti, které jí pomohly k sebestojnosti, samostatnosti.

Teď je schopná spolupracovat, pomáhat, sdílet čas s ostatními a mít radost z vykonané činnosti.“

Služba mezi ženami – klub pro maminky s dětmi

„Ruka, která houpe kolébku, vládne tomuto světu.“

Vedoucí klubu pro srílanské ženy vypráví:

„Náš klub má maminkám vštípit smysl tohoto letitého rčení. Přes týden k nám chodí 15 maminek. Některé přijdou jen 1x týdně a jiné chodí třeba dvakrát, třikrát týdně.“

Ishara se svou holčičkou chodila do našeho klubu každý den. Avšak na rozdíl od ostatních žen vypadala, že nemá moc zájem o zpívání křesťanských chval nebo o zbožnost. Jakmile se otevřela Bible, vzala svoje miminko dolů do koupelny a tam čekala, dokud pobožnost neskončila. Ale jednoho dne přišla do centra s velikou potíží. Její manžel začal brát drogy. Se slzami stékajícími po tváři pověděla svůj problém vedoucí a požádala ji o modlitbu. Když

Ishara přišla druhý den, vypadala ještě zoufaleji a rozrušeněji. Její manžel prý nepřišel večer domů. Znovu prosila vedoucí o modlitby. Za dva týdny dorazila se zářivými očima a úsměvem, protože její manžel se vrátil domů a přestal s drogami. Věří, že Ježíš pro ni učinil zázrak.

Chodilo k nám mnoho žen s problémy, které vypadaly, že prostě nemají řešení, ale naučili jsme se, že naše jediná síla

je v modlitbě. Nepřestáváme žasnout, jak se díky vyslyšeným modlitbám uvolňují životní břemena těchto žen.

Na konci každého měsíce posíláme maminkám v okolí pozvánku na naši „Ranní kávu“ (viz výše). Většinou se sejde kolem 60–80 matek, některé i s dětmi. Je to čas chval, pobožnosti, her a ručních prací. Je to čas, kdy si dobře odpočinou, a mnohé se pak nemohou dočkat dalšího měsíce.“

Z UGANDY

LRA a násilí na severu země

V minulosti jsme Vám psali o násilí v oblastech na pomezí severní Ugandy, Jižního Súdánu a Demokratické republiky Kongo. Naše pobočka pracuje v jiné, jižní části země, přesto Vás chceme informovat o vývoji konfliktu na severu.

Armáda Božího odporu (LRA) se 22 let snaží svrhnout ugandskou vládu. Konflikt se vyznačuje mimořádnou brutalitou: odhaduje se, že 100 000 lidí přišlo o život a až dva milióny dalších musely utéci z domovů. Minimálně dvacet tisíc dětí bylo na severu země uneseno – některé proto, aby se staly dětskými vojáky. Na začátku tohoto roku došlo k novým masakrům, připisovaným LRA, při nichž zemřelo několik set civilistů.

V čele LRA stojí Joseph Kony, který prohlašuje, že chce v Ugandě zavést vládu vycházející z biblického desatera a že komunikuje s duchy a plní jejich přání. To, co dělá toto hnutí, nemá s křesťanstvím kromě jednoho slova v názvu nic společného.

Na konci roku 2008 selhala mírová jednání a proti povstaleckému uskupení LRA společně zasáhly armády tří afrických zemí: Demokratické republiky Kongo, Ugandy a Jižního Súdánu. Byla dobyta a zničena hlavní základna LRA. V současné době mají rebelové útočiště v odlehlých oblastech na pomezí Konga a Súdánu. Uganda je nyní stabilní zemí a k násilnostem tam nedochází. Na Josepha Konyho je vydán zatykač Mezinárodního trestního soudu (ICC).

Pobočka I.N. Network má v Ugandě sídlo v nejjihnější třetině

země v hlavním městě Kampala (velmi blízko u severního břehu Viktoriina jezera). Školy, kam chodí podporované děti, jsou v Buikwe (44 km východně od Kampaly), Kiyindi (asi 74 km vých. od Kampaly přímo na břehu Viktor. jezera) a další podporované děti jsou z Lugazi (34 km vých. od Kampaly). K severní hranici Ugandy je to asi 375 km, nyní byla LRA vytlačena ještě více na západ na okraj Konga a Súdánu, což je ještě dál. Na jih země naopak utíkali mnozí uprchlíci ze severu a našli tam bezpečí.

Prezidentem Ugandy je křesťan a jen asi 15% obyvatel je jiného vyznání než je katolická a protestantská.

Péče o podporované děti roste!

Pobočka v Ugandě již dává vzdělání 2043 dětem, které podporují dárce ze 7 zemí světa (Velká Británie, USA, Česká republika, Nový Zéland, Holandsko, Austrálie a Kanada). Vzdělávací program se od roku 2006 téměř zdvojnásobil.

Ředitel pobočky Justus Miwanda říká: „Když dáváme dětem vzdělání, ovlivňujeme opravdu významně jejich život. Děti dostanou kvalitní vzdělání, učí se vzájemně reagovat (interakce) a dostanou dvě jídla denně. V našich křesťansky orientovaných školách mají také šanci dozvědět se o laskavé dobrotě a ochraňující síle Ježíše Krista. Můžeme předpokládat, že pokud by tyto děti nebyly podporované, potulovaly a pflakovaly by se po vesnicích, byly by vystaveny ohrožení jako je dětská práce a zneužívání. Děkujeme Bohu za skvělé partnerství s našimi dárce...“

Velkého úspěchu se podařilo dosáhnout škole I.N. Network v Kiyindi. Škola získala registraci ministerstva školství jako UNEB Centrum, takže žáci mohou skládat povinné postupové zkoušky přímo zde. Registraci škola dostává, když prokáže určité standardy a kvality. Až doposud museli děti ke zkouškám vozit do jiné školy. Škola má od loňska elektřinu z hydroelektrárny a v plánu je oplocení pozemku školy.

Problémy a potřeby

Zneklidňující je počet studentek, které během studia otěhotněly. „Je to pro nás velká výzva, hledáme řešení,“ říká ředitel pobočky Justus Miwanda. „Existují samozřejmě rodiče a opatrovníci, kteří jsou velmi nedbalí, a to i v případech, když je jejich dítě podporované ve studiu. V oblastech, odkud jsou podpořené děti, je stále vysoká úroveň chudoby. Vidíme, že je třeba ještě posílit naši zdravotní péči, kterou dětem a rodinám poskytujeme za velmi nízký poplatek. S rostoucím počtem dětí ve školách vzrostla též potřeba učebnic a nábytku,“ dodává Justus Miwanda.

Zvířata pro Ugandu – pomáháme lidem prakticky

Díky Vaším darům může pobočka v Ugandě poskytnout některým chudým rodinám domácí zvíře, které značně vylepší jejich situaci.

Ředitel Justus Miwanda o tomto projektu píše: „V roce 2007 jsme začali se čtrnácti kravami a v roce 2008 přibylo dalších 10. Vidíme dobré výsledky. Tento program má velké možnosti rozvoje. Od podporovaných rodin víme, že domácí zvíře jim

pomohlo zvýšit příjem a zajistit tak lepší výživu. Téměř bez výjimky zvládli péči o darovaná zvířata ukázkově a pravidelné preventivní návštěvy veterináře jim opravdu pomohly. Pro příště víme, jaké další vzdělávací semináře máme ještě připravit, než darujeme zvířata rodinám.“

Zdravotní centrum v Makonge – Kiyindi

Projekt Zdravotního centra prošel značným vývojem. Podařilo se sem zavést elektřinu z hydroelektrárny a získat sanitku, což jsou téměř zlomové body, které centru velmi pomohou zlepšit poskytované služby.

Ve Zdravotním centru byla s pomocí zahraničních kolegů odstartována zubařská pomoc. Znamená to, že zubař přijde 2x týdně a ošetřuje lidi, kteří mají problémy. Jeden ze zaměstnanců laboratoře byl také poslán na studium laboratorní technologie, to je velký pokrok a motivace pro stávající personál. Zaujmout

a získat zaměstnance pro práci na venkově je velmi obtížné. Příjem z poplatků pacientů je velmi nízký a bez pomoci laskavých dárců by Centrum těžko vydrželo.

Křesťanští pracovníci a jejich práce

Součástí práce místní pobočky je péče o křesťanské sbory a nesení zvěsti o Kristu k lidem, kteří ji nikdy neslyšeli. Pracovníci často působí v odlehlých místech, mají své vlastní rodiny a mnoho z nich se stará o sirotky a vdovy.

Eriabu E. Kakaire píše: „Většina lidí pracuje v zemědělství. Jsou zde různá náboženství, ale část lidí se hlásí ke křesťanství, zvláště mladí lidé a ženy. Mám ženu a 7 dětí. Všechny chodí do školy, ale vysoké školní poplatky nám někdy dělají starosti. Navštěvoval jsem nemocné lidi a modlil jsem se za ně. Měl jsem s dětmi programy, které jim ukazovaly ke Kristu. Modlete se za to, aby se této práci dařilo. Děti, které byly napadeny demony, jsou už v pořádku. Prosim modlete se za ně i za mě.“

Ze zprávy Jamese Tibitty: „Pracuji v oblasti, kde je velký vliv islámu. Mám ženu a 6 dětí. Kromě nich se staráme ještě o 7 sirotků a tři vdovy. Moje hlavní služba spočívá ve výcviku místní sítě pracovníků. Učím je, jak zakládat sbory, jak učit, modlit se, vychovávat, napomínat a pomáhat, kde je potřeba. Modlete se prosím za Bible pro věřící v této oblasti a možnost rychlé přepravy při práci v terénu.“

Z FILIPÍN

Růst programu Dálková adopce PLUS

Pro program Dálková adopce PLUS byl rok 2008 na Filipínách rušný. Díky dárcům z řady zemí dostává vzdělání již 1300 dětí. U každého dítěte, které podporujeme, můžeme nabídnout celkové zlepšení celé jeho rodině. Více informací, jak pracují koordinátoři s dětmi a jejich rodinami, najdete na našich webových stránkách www.incz.info. Další příklady popisujeme níže.

Péče o manželství

Pracovníci na Filipínách si uvědomují, že s rozšířením celosvětové hospodářské krize narůstá počet rozpadajících se manželství, děti se ocitají sevřené uprostřed konfliktu a odnášejí si z něj pocit strachu a beznaděje. Po mnoha úvahách a diskuzích došli oblastní koordinátoři k tomu, že uspořádají manželský kurz,

jehož cílem bude pomoci rodičům podporovaných dětí rozvíjet a udržovat dobrý partnerský vztah.

Nejprve proběhl výcvik lektorů pod vedením výkonného ředitele a jeho manželky Nestora a Beth Floresových. Ti pak vedli kurzy na několika místech. Každá oblast by mohla vyprávět svůj jedinečný příběh z kurzů. Někteří otcové si před první lekcí dali sklenici piva „na kuráž“, aby vůbec byli schopni říct svůj názor. Jiní se rozhodli po celou dobu lekce zarytě mlčet, ale když přišla na řadu diskuse, nemohli si pomoci a zapojili se. Už první lekce vyvolaly vlnu diskusí a přinesly do rodin nadšení. Do kurzu se chtějí přihlásit i další rodiny. V jiné oblasti některé páry určité lekce zameškaly, a tak se rozhodly přijít jedno nedělní odpoledne a vše si doplnit.

Během šesti setkání rodiče diskutovali o tom, jak být dobrým manželem a manželkou, jaký je jejich osobní „jazyk lásky“ (existuje

více způsobů, jak si lásku vyjádřit), jak vychovávat děti a jak pěstovat v rodinách dobré vztahy. Za tyto semináře byli opravdu vděční, protože viděli, že I.N. Network se o ně i jejich rodiny stará. Do té doby nezažili žádný seminář, který byl uspořádán přímo pro ně. Otcové dostali příležitost vyjádřit své názory, viděli, že jim někdo naslouchá, a to posílilo jejich sebevědomí. Matkám se moc líbilo, že se mohou něco učit společně s manžely. I ony dostaly příležitost vyjádřit své názory, a to jednotlivě, psaním na kartičky. Lektoři díky kurzům mnohem lépe poznali rodiny, se kterými pracují a kterým slouží.

7. února 2009 se konalo slavnostní zakončení pro 77 párů, které se poctivě zúčastnily všech šesti setkání.

Manželský kurs přinesl ještě jeden nádherný výsledek – na různých místech díky němu vznikly tři nové sbory. Mnozí z filipínských spolupracovníků jsou nadšení, a to byl teprve první běh kurzu! V budoucnu se ho zúčastní okolo 1000 dalších rodičů dětí z Dálkové adopce PLUS a očekáváme v těchto rodinách velké a nádherné věci.

Zdravotnické mise

Filipínští pracovníci pořádají výjezdy do chudých oblastí a poskytují zde zdarma některé druhy lékařské péče potřebným lidem. Lékaři-dobrovolníci poskytnou při těchto příležitostech lékařské prohlídky, menší zákroky, vitamíny a základní léky. Zájemci mají večer možnost zúčastnit se promítání křesťanských filmů.

Máme zde pro Vás dvě osobní vyjádření, navazujících na misi, zaměřenou na operace rozštěpu patra.

Kristy Mariano (15 let):

Děkuji Pánu, že jsem po 8 letech čekání mohla podstoupit mou druhou operaci. Díky pomoci I.N. Network se mi dostalo chirurgicko-plastické operace rozštěpu patra, na kterou jsem

tak dlouhou dobu toužebně čekala. Děkuji za veškerou finanční pomoc a podporu.

Paní Paz Mariano (maminka Kristy):

Jsem tak šťastná, že mojí dceři Kristy byl zdarma operován rozštěp patra, protože kdybychom měli operaci hradit, nemohla by Kristy vůbec na operaci jít. Od doby, co se potýkáme s finančními potížemi, jsem velmi vděčná I.N. Network a jejím pracovníkům za všechnu pomoc, kterou nám poskytují. Děkuji také všem lidem, kteří se za nás tak či onak modlí a dělí se s našimi rodinami o své prostředky.

Nový pracovník podporovaný z ČR

V rámci programu Dálková adopce PLUS podporujeme z ČR na Filipínách 3 křesťanské pracovníky. Posledním z nich je pastor Francis Bonito. Začali jsme s jeho podporou v loňském roce a nyní Vám jej blíže představíme:

Francis poprvé slyšel o odpuštění hříchů možném v Kristu od svého profesora na fakultě. Od této chvíle jeho srdce patří službě mladým lidem. Stal se pastorem křesťanské církve v Tanglaw, mezi jejímiž členy je mnoho mladých lidí a mladých manželských párů. Tanglaw, oblast v Antipolo City, je nechvalně proslulá jako semeniště narkomanů a dealerů drog, lupičů a kapsářů. Právě těmto vyděděncům Francis oddaně přináší zprávu o spasení v Kristu, která je světlem do jejich temného a hříšného světa. Mezi členy jeho církve jsou dřívější lupiči, narkomani, prodejci drog a zlodějíčkové –

ti všichni zakusili Boží lásku a odpuštění a nyní si užívají nový život, který jim Bůh dal.

Francis navštěvuje i další místa: Cupang, Morel, Bayugo a Pandayan. Podniká sem lékařské mise, rozdává potraviny, pomáhá praktickými programy. V poslední zprávě Francis vypráví příběh starší 65leté ženy, která svědčí o tom, jak Bůh změnil její život: „Dlouho byla závislá na kouření cigaret a na hazardu. Díky naší službě přijala Ježíše za svého Pána a Spasitele a On ji úplně změnil. Má úplnou svobodu od kouření a hazardních her. Učila se, jak odpouštět lidem, kteří jí ublížili. Její způsob komunikace se změnil k dobrému. Nyní se aktivně účastní našich vyučování a sama se učí sloužit jiným.“

PROGRAM ZDRAVÁ MLÁDEŽ

Program Zdravá mládež vznikl před 10 lety. Je naším jediným programem v České republice, do něhož jsme soustředili všechno své úsilí a energii. Podporujeme v něm křesťanské lektory, pracující na plný úvazek, kteří na školách přednášejí na aktuální etická témata. Program vede mladé lidi k zamyšlení nad životními hodnotami, nastavuje v jejich životech výhybku správným směrem. Přednášky na školách doplňuje pestré spektrum volnočasových aktivit pro mládež. Program je velmi populární u žáků i učitelů.

Finanční potřeby:

Ekonomické turbulence citelně zasáhly naše zdroje již v loňském roce. Na naší podpoře ale závisí do značné míry práce osmi plnočasových lektorů a my jsme jim nemohli ze dne na den prudce omezit prostředky. Pokračovali jsme proto v podpoře jen s nepatrnými úpravami dál a požádali zároveň o zvláštní pomoc zahraniční partnery a také Vás, naše partnery doma. Bylo třeba získat navíc 375 000 Kč a dnes můžeme s úžasem říci, že se to zdařilo: 55% jsme získali od dárců z ČR, 45% od partnerů z I.N. Network. Děkujeme Vám!

Jak dál v programu Zdravá mládež:

Vytvořili jsme si strategickou vizi pro nejbližších 5 let. Během této fáze musíme postupně zvyšovat podíl zdrojů z ČR a snižovat závislost na podpoře ze zahraničí. Uvědomujeme si, že program slouží našim mladým lidem a nemůžeme ho stále platit převážně jen z peněz z cizích zemí.

Prosíme také Vás o zvláštní pomoc

Podpořte prosím svými dary program Zdravá mládež. Věříme, že je to unikátní prostředek, jak mladým lidem plasticky a přitažlivě představit zdravý životní styl založený na hodnotách, které neselhávají. Podporujeme osvědčené pracovníky, kteří se věnují své práci naplno a ročně hovoří ke 20 000 studentů. Součástí naší pětileté strategie je, že každým rokem rozšíříme podporu o dalšího lektora (od ledna 2010 podpoříme nového lektora, který

bude působit v Kolíně a okolí).

Abychom naplnili tyto plány, potřebujeme letos získat prostředky z ČR ve výši 432 000 Kč. Do konce dubna nám dárci z ČR poskytli již 74 015 Kč, potřebujeme tedy ještě téměř 358 000 Kč.

Prosíme Vás proto o zvláštní pomoc pro program Zdravá mládež!

Na tento program lze přispět na náš účet

139513054, kód banky 2700, s variabilním symbolem 350. Žel u plateb složenkou (i naší předtištěnou složenkou) nebo převodem z m-banky nedokážeme identifikovat dárci. V takovém případě se nám ozvěte a domluvíme se, jak to lze technicky řešit. Předtištěné složenky Vám zašleme na vyžádání.

Děkují všem, kdo pomáháte spolu s námi zachovat tuto práci a nově nastavit výhybku v životě mladých lidí.

Nový lektor Martin Růžička

Martin od ledna tohoto roku rozšířil tým lektorů programu Zdravá mládež (na snímku zcela vlevo). S naší podporou pracuje na půdě občanského sdružení Dům křesťanské pomoci Bethel (DKP), založeným sborem Bratrské jednoty baptistů v Litoměřicích. DKP Bethel vyvíjí množství dalších skvělých aktivit pro mladé lidi a širší veřejnost. Je to také jeden

z neúspěšnějších domů na půli cesty – resocializační zařízení pro mladé, kteří opouštějí v době plnoletosti dětský domov. Martin pochází z nevěřící rodiny a ke křesťanství se dostal přes kurzy angličtiny pořádané v Bethelu. Poté, co se zde jeho spolužák obrátil a stal se křesťanem, Martin začal o víře diskutovat, aby mu jeho pohledy vyvrátil. Když se mu to nedařilo, začal celou věc zkoumat hlouběji a nakonec vydal svůj život Pánu Ježíši Kristu. Plánoval studium teologie na vysoké škole ve Skotsku, po návštěvě Ameriky však v jeho srdci převážilo volání ke službě v České republice.

Martin začal pracovat v DKP Bethel a nyní zde má na starost přednášky, organizaci volnočasových aktivit, organizaci Kavárny v Bethelu, propagaci činnosti Bethelu a další. Při přednáškách navazuje na projekt křesťanských televizních pořadů Exit 316 a využívá některé díly odvysílané v televizi. Od září 2008 dálkově studuje Evangelikální teologický seminář v Praze. Martin o své práci říká: „Díky přednáškám, které jsme v minulých letech uskutečnili s misijními skupinami na středních školách, máme kontakty na mnoho studentů, kteří se tak pravidelně každý měsíc dozvídají o akcích, které v Bethelu pořádáme. Mezi tyto akce patří setkávání Exit 316-MISE, večery stolních her, izraelské tance, výlety po okolí Litoměřic a v neposlední řadě pět kurzů angličtiny. Mnozí z účastníků těchto akcí pocházejí z těch škol, kam jsme v minulosti zavítali s týmy některých hostů ze zahraničí, což je pro nás příjemným povzbuzením. Do budoucna si přejeme, aby tyto akce navštěvovali i žáci ze základních škol, kde začínáme působit.“

Ze zpráv lektorů

Roman Želonka

Roman pracuje v občanském sdružení ZIP v Havířově. V současné době sdružení provozuje především velmi úspěšný mládežnický klub TRYNITY a organizuje velkou plejádu volnočasových aktivit. V letošním roce přidají ke své práci ještě přednášky pro školáky. Z Romanovy zprávy o činnosti vyjímáme:

„Během roku 2008 jsme měli celkem 182 odpoledních klubových setkání, která navštívily stovky mladých lidí. Někteří s námi jeli na výlet nebo na víkendový pobyt v horách.

Během přednášek a prezentace klubové činnosti na školách jsme v rámci akce EXIT tour oslovili v našem městě asi 1 600 studentů. Při organizovaných kulturních akcích jsem měl příležitost mluvit před 700 lidmi, kteří mohli slyšet křesťanské poselství. Nedokážu posoudit, kolik z nich bylo zasaženo... Na setkávání křesťanské mládeže a taky na nedělní shromáždění naší církve občas přicházejí mladí lidé, kteří chodí k nám do klubu – Tomáš, Evžen, Ondra, Adéla, Kristýna a další. Je skvělé, že mají kamarády mezi křesťany.“

Roman Kladivo

Roman Kladivo působí na půdě obecně prospěšné organizace Maják v Liberci. Je zkušeným lektorem pro středoškolskou mládež, zejména se zaměřením na vztahy a partnerství. V letošním roce Roman reprezentoval náš program Zdravá mládež při měsíční cestě po křesťanských sborech v USA, organizované I.N. Network, aby svým nakažlivým způsobem představil americkým partnerům a dárcům program Zdravá mládež. Čtete přímo z Romanovy zprávy:

„Někdy měsíčně jsem konfrontován se zničenými učiteli, kterým se jejich pedagogická vize vzdělávání a výchovy úplně

vytratila, jsou bezmocní, bez motivace. Jsou vláčeni systémem. Jejich práce není finančně dostatečně ohodnocena. Někdy se smějí, když vidím, co nás učí na pedagogické škole, kterou studuji, ale jak daleko je přítom realita. A tak se často modlím: ‚Bože, jak můžeš skrze mě pomoci učitelům?‘ ... Za poslední měsíc jsem absolvoval dva rozhovory s 2 učitelkami. Mohl jsem jim říci svědectví, proč dělám přednášky po školách, proč pracuji s takovým nadšením.

Pojmenuji nyní tři skupiny mladých lidí, které v současné době nalézám. První jsou děti z ‚úspěšných‘, bohatších rodin, kde se na děti kladou veliké nároky a děti jsou od malička podporované k poměrně drahým koníčkům a aktivitám. Ony to o sobě vědí, jsou na svoje výhody pyšné, nekamarádí se s každým a nad ostatními se cítí povýšeně. Uvedu konkrétní příklad jednoho mého kamaráda. Osmnáctiletý Robert bydlí u otce podnikatele (ani neví, s čím otec podniká, ale vynáší to hodně). Robert hraje na nejvyšší možné úrovni u nás házenou, to mu zabírá dost času. Studuje soukromou hotelovou školu, jednou tam propadl, příliš tam nechodí. Je to frajírek, střídá přítelkyně, žije večírky,

experimentuje s drogami a peněz od otce má dostatek. Jiný příklad této skupiny mladých lidí je šestnáctiletá Adéla, která ač nezralá, začne vztah s o mnoho let starším chlapcem (31), který má peníze, a ona to využívá před svými vrstevníky ve svůj prospěch. Adéla se hodlá odstěhovat od rodičů a tvrdí, že si se stejně starými holkami a kluky nemá co říct. Adéla jednoduše rozvrátila třídu na dvě hlavní skupiny lidí. Na ty, co jí nemohou vystát, a na ty, co se jí snaží zalíbit. Bohužel oba příklady jsou v dnešní společnosti vnímány spíše jako vzory, přestože jsou to problémoví jedinci.

Druhou skupinou lidí jsou děti z horších sociálních vrstev. Rodiny jsou rozvrácené, nemají peníze, matka výchovu sama nezvládá, často má několik zaměstnání, střídá partnery, které její dítě nechce přijmout. Děti se stávají bezprizorní, vychovává je televize a nudí se. Nuda vede k experimentování atd. Tato skupina má největší problémy v oblasti negativních sociálně patologických jevů. Patří sem drtivá většina romských dětí.

Třetí skupina jsou děti někde uprostřed, které nepatří mezi sociálně slabé rodiny a dalo by se říct, že jim na první pohled nic nechybí. Problémem však je, že nemají dobré vztahy s rodiči, jsou uzavřeni do sebe, mohou to být prvorozené nebo naposledy narozené děti mezi sourozenci. Rodičům už na ně chybí síla. Tito jedinci žijí často v pasivitě, bez zájmů pod vlivem anonymního internetu (her, chatu), kam se každý lehce schová. Stávají se oběťmi první a druhé skupiny. Někdy se štěstím projdou období dospívání, jindy jsou poznamenáni pro další život. Potřebují

pozitivní vzory, posilovat svou hodnotu, povzbuzovat k aktivnímu životu...

...Aby byla přednáška kvalitní, tak bez Ježíše to prostě nejde. Stále více sledávám za důležité nepředávat informace, ale působit skrz pozitivní příklad i svědectví na lidského ducha. Abych byl upřímný, někdy se to daří, jindy ne...“

Martin Stavjaník

Martin Stavjaník pracuje na půdě úspěšného občanského sdružení Unie Kompas, které rozvinulo respektované nízkoprahové kluby a další programy primární prevence pro mládež ve Zlíně a Otrokovicích. Z Martinovy zprávy:

„Letošní školní rok je již můj osmý ve službě na přednáškové činnosti Unie Kompas, podporované křesťanskou Nadací Mezinárodní potřeby. Z počátku roku jsem o tom hodně přemýšlel... možná jsem měl i částečně pocit, že už mě to nenaplňuje tak jako na začátku. Nejprve jsem si ten pocit nechtěl ani připustit, ale potom mě napadlo, že je lepší si to přiznat, že jen tak je možné s tím něco dělat... Je možné se za to modlit a prosit Boha o novou sílu, motivaci, inspiraci, o nové povzbuzení do služby. Ač se zdálo, že to nepomáhá, začaly se potom dít zajímavé věci. Pokusím se Vám alespoň některé z těchto událostí popsat...“

Na konci ledna se stala v našem městě Zlíně tragická událost, která se dotkla snad každého obyvatele města i okolí, zpravodajství o ní dokonce informovalo celorepublikově. V centru města spadl strom, zranil několik lidí a 2 jedenáctiletí chlapci v nejbližších dnech na následky zranění zemřeli. Když jsem tuto zprávu slyšel poprvé, překvapovala mě emotivní hysterie kolem události. Měl jsem pocit, že tragédie se stala mnohem více mladým lidem, ale jen málokdy je kolem toho tolik rozruchu... Proč?

Až jednou odpoledne (asi týden po události) jsem odpoledne přišel z přednášek do kanceláře a kolegyně – psychologka Unie Kompas, Janina – mi řekla, že tu byla maminka jednoho z chlapců. Maminku jsem znal, kdysi jsme se potkali a ona mi tehdy říkala: ‚Já vás znám od dcery. Měl jste s ní programy ve třídě a byla s vámi i v kanále...‘ A tahle paní teď vzkazovala, jestli bych zase nepřišel do třídy. Její dcera to prý všechno prožívá velmi těžce a její kamarádky ve třídě s ní...! Zůstal jsem stát jako opařený a v duchu si vybavoval třídu, ve které jsem byl za poslední 2 roky asi šest dopolední (je to 8. třída ZŠ, tedy asi 14letí) a byli jsme spolu i na zážitkové akci ‚přechod kanálem‘. Došlo mi, že starší sestra umírajícího chlapce je právě z této třídy. Byli jsme pak rychle s Janinou pozváni do krizového intervenčního týmu, který byl sestaven pro účely pomoci lidem při hromadném neštěstí. Na místě jsem opět nevěřil vlastním očím. Jedním z hlavních ohnisek potřeby psychologické pomoci byla třída, do které oba chlapci chodili, i třída starší sestry jednoho z chlapců, o níž jsem se již zmiňoval. A zjistil jsem, že znám dobře i třídu obou chlapců (5. třída ZŠ), dlouhodobě spolupracuji s jejich třídní učitelkou, nedávno mi nabídla tykání. Výsledkem setkání bylo tedy mimo jiné to, že spolu s Janinou domlouváme v obou třídách program, který pomáhá vypořádat se se zármutkem a ztrátou nejbližších. V té chvíli jsem věděl, že je to jedna z největších výzev mé dosavadní přednáškové praxe. A zároveň, že to není žádná náhoda... Že Bůh dlouhodobě připravoval i tuto situaci mj. proto, abychom mohli pomoci lidem v takové nouzi. Vždyť tolik zdánlivě ‚náhodných‘ situací nás přivedlo dohromady... Třída starší sestry jednoho z chlapců je třídou, se kterou jsem strávil nejvíce času ze všech tříd a hodně mi přirostly k srdci – na podzim jsme spolu byli již posedmé a tenkrát jsem si myslel, že již určitě naposledy...

První setkání s těmito třídami a program zaměřený na zpracování jejich zármutku byl velmi dojemný a silný, věřím tomu, že jsme se neviděli naposledy, a modlím se za ně, aby bylo možno při individuální práci s nimi sdílet s nimi naději, která je v Ježíši Kristu.“

TRANS WORLD RADIO V ČR

Svět není černobílý! A pokud se na svět chcete podívat také z jiných a velmi podnětných pohledů, než jsme navyklí z našich médií a všedního života, poslouchejte vysílání Trans World Radia (TWR-CZ, viz www.twr.cz). V současnosti jej lze slyšet non-stop díky internetovému či satelitnímu vysílání na www.radio7.cz.

Naše nadace finančně podpořila vysílání TWR-CZ pro děti a mládež.

KOLEGOVÉ ZE SLOVENSKA VÁS ZVOU DO TATER

Naši přátelé z partnerské organizace I.N. Network ze Slovenska nás požádali, abychom Vás upozornili na skvělou možnost využít služeb jejich rekreačního střediska. Možná se bude hodit i Vám?

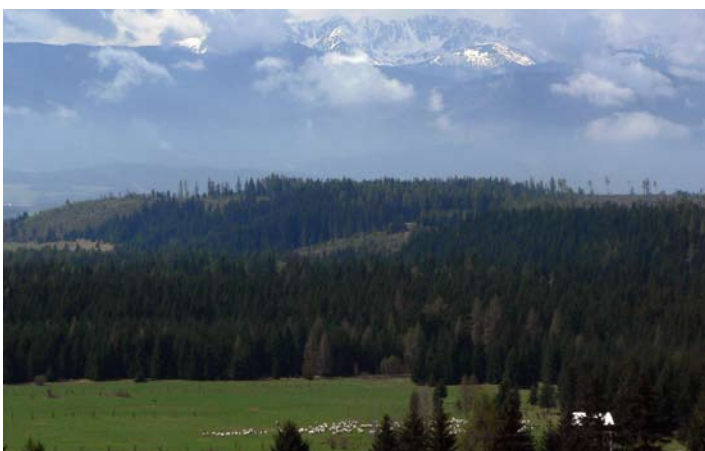
Z naší nadace dodáváme: byli jsme tam – je tam nádherně. Pozvánku jsme ponechali v libozvučné slovenštině a dáváme slovo našemu slovenskému kolegovi Ing. Pavlu Šinkovi, řediteli IN Network Slovakia:

„Radi by sme vás znovu pozvali na pobyt na Chate Račkova, kresťanské rekreačné a konferenčné centrum (<http://www.innetwork.sk/rackova-dolina/>). V marci a apríli sme uskutočnili rozsiahlu rekonštrukciu prízemnia a teda poslužime vám už v nových priestoroch. Chata Račkova sa nachádza sa na južnom svahu Západných Tatier v Račkovej doline, 5 km od obce Pribylina (u Liptovského Mikuláše). Poskytuje služby individuálnym zákazníkom ako aj organizovaným skupinám. Súčasná kapacita

zariadenia je max. 95 osôb (z toho 8 hotelových izieb pre 28 osôb, 9 izieb pre rodiny pre 45 osôb a 5 turistických izieb pre 22 osôb). Vďaka celoročnej prevádzke je zariadenie vhodné na usporiadanie seminárov, školení, konferencií, pobytov detí a mládeže, rodinných či skupinových rekreácií, školských výletov, či lyžiarskych zájazdov. Konferenčná miestnosť má kapacitu do 80 ľudí. V blízkosti chaty je volejbalové ihrisko,

parkovisko, vlastný 400 m lyžiarsky vleč. Rekreačné stredisko je dobre situované vzhľadom na využitie možností nenáročných prechádzok po okolí, turistiky, možnosť vysokohorských túr do oblasti Západných a Vysokých Tatier, v zimných mesiacoch lyžovanie. Objednávky pobytov je možné uskutočniť na tel. č. 00421 903 501 852, alebo e-mailom: info@rackova.sk. Tešíme sa na váš pobyt. Viac o nás na www.innetwork.sk.“

Čerstvé zprávy – interní zpravodaj, distribuujeme zdarma našim dárcům. Nadace Mezinárodní potřeby, Hlavní 91, Smržovka, p. 468 41 Tanvald. IČ: 63836831. Tel.: 483 394 202, 732 373 573. E-mail: incz@incz.info, www.incz.info.
Bankovní spojení: UCB Liberec, č. ú. 139513054/2700. Neprošlo jazykovou úpravou. Za obsah odpovídá: Mgr. Petr Horáček.